

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๓ / ๒๕๑๔ (สามีญ สมัยที่สอง)

วันพุธที่ ๑๖ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๑๔

ณ ตึกวุฒิสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๐๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๑๒ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านวุฒิสมาชิกภูมิเกียรติ วัลย์เป็นการประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๓/๒๕๑๔ (สามีญ สมัยที่สอง) มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ยินขอเปิดการประชุมระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม มีเรื่องที่ว่าทางเจ้าหน้าที่ขอแก้คำในร่างพระราชบัญญัติ คำว่า " โดยที่เห็นเป็นการสมควร " แก้เป็น " โดยที่เป็นการสมควร " ทราบว่าได้แจกจ่ายใหม่ไปให้ท่านสมาชิกแล้ว
(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานวุฒิสภา : ระเบียบวาระที่ ๒ กระหุกตาม ของนายบุญ โรจนะบุรานนท์ เรื่อง สิทธิของนักโทษที่ได้รับการปลดปล่อย ตามกระทรวงมหาดไทย ขอเชิญ คุณบุญ โรจนะบุรานนท์

นายบุญ โรจนะบุรานนท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระหุกตามของกระผมเป็น กระหุกตามที่ ๑ ของสภาชุดนี้ ท่านประธานได้กรุณาบรรจุไว้ในระเบียบวาระเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน แต่โดยที่กระผมต้องไปต่างประเทศในราชการของรัฐบาล จึงไม่ได้ตาม ขอขอมพระคุณท่านประธานที่กรุณาให้โอกาสกระผมตั้งกระหุกตามในวันนี้ กระผมขอประพนธ์พูดตั้งกระหุกตาม ตาม ๓๓๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

นักโทษที่ได้รับโทษตามคำพิพากษาให้จำคุก และได้รับการปลดปล่อยแล้วสิ้น ข้อมอบอยู่ในฐานะ เป็นผู้มีเสรีภาพ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เขามักจะถูกจำกัดสิทธิในการเข้าทำงาน หรือสมัครงานเพื่อรับราชการ เพราะเหตุที่เขาเคยต้องโทษมาก่อนแม้ในโรงงานของเอกชน

ทั้งมีการตั้งข้อรัง เกียด เช่นเดียวกัน ผลจึงปรากฏว่านักโทษที่ได้รับการปลดปล่อยแล้วหางานทำไม่ได้หรือหางานทำได้ยาก กลายเป็นคนว่างงาน และอาจจะเป็นอาชญากรไปได้ในที่สุด บุคคลเหล่านี้จะมีความเครียดแค้นแสดงความเป็นปรปักษ์ต่อสังคม และรัฐบาลอยู่ตลอดเวลา

ในทางปฏิบัติควรจะให้คอกฎหมายโยคมีหลักการว่า บุคคลที่ต้องโทษและพ้นโทษมา โดยไม่ได้ออกคำสั่งขึ้นอีก ก็ให้กลับไปเข้าสู่สภาพ หรือสถานะเดิมเสมือนไม่เคยต้องโทษ มาก่อนและเป็นผู้มีเสรีภาพโดยสมบูรณ์ เป็นต้นว่า

๑. ผู้กระทำความผิดทางอาญา ถ้าถูกลงโทษจำคุกฐานประมาท หรือลู่โทษเมื่อพ้นโทษแล้ว ให้ถือเสมือนไม่เคยถูกต้องโทษจำคุกมาก่อนเลย

๒. ผู้กระทำความผิดทางอาญา ถ้าถูกลงโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันพ้นโทษไปแล้ว ๓ ปี ถ้ามีความประพฤติดี ไม่ทำความผิดขึ้นอีก ให้ถือเสมือนไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อนเลย

๓. ผู้กระทำความผิดทางอาญา ถ้าถูกลงโทษจำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป นับแต่วันพ้นโทษไปแล้ว ๕ ปี ถ้ามีความประพฤติดี ไม่ทำความผิดขึ้นอีก ให้ถือเสมือนไม่เคยต้องโทษจำคุกมาก่อนเลย

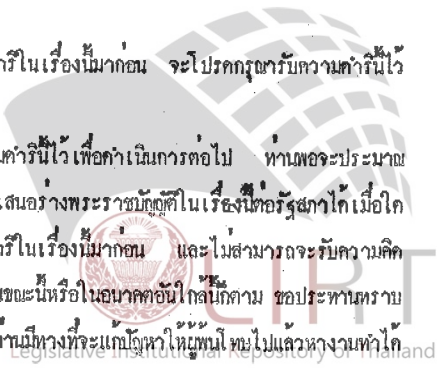
ผลได้ผลเสียในเรื่องนี้กระดุมไข่มุกในคำชี้แจงประกอบกระทู้ถามแล้วจึงจะไม่ขอกราบเรียน ณ ที่นี้อีก กระดุมขอประทานถาม พทศ. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า

๑. รัฐบาลได้มีความคำไว้ในเรื่องนี้มาข้างแล้วหรือไม่ ถ้าหากได้มีความคำไว้ได้ดำเนินการไปแล้วเพียงใด

๒. ถ้ารัฐบาลยังมีได้มีความคำไว้ในเรื่องนี้มาก่อน จะโปรดกฤษฎาด้วยความคำนี้ไว้เพื่อดำเนินการต่อไปได้หรือไม่

๓. ถ้ารัฐบาลจะกฤษฎาด้วยความคำนี้ไว้เพื่อดำเนินการต่อไป ท่านขอจะประมาทหรือให้ความหวังได้หรือไม่ว่า ท่านจะเสนอร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ต่อรัฐสภาได้เมื่อใด

๔. ถ้ารัฐบาลยังมีได้มีความคำไว้ในเรื่องนี้มาก่อน และไม่สามารถจะรับความคิดเห็นในเรื่องนี้ไปดำเนินการ จะเป็นในขณะนี้หรือในอนาคตอันใกล้ก็ตาม ขอประทานทราบว่าท่านมีเหตุผลในเรื่องนี้ประการใด ท่านมีทางที่จะแก้ปัญหานี้โดยพ้นโทษไปแล้วหางานทำได้

โดยสะดวก และไม่เพิ่มความเครียดคนแสดงจนเป็นปรปักษ์ต่อสังคมและรัฐบาลตลอดเวลา
โดยอย่างไร ขอขอบพระคุณ

นายบุญเพง ทองสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านวุฒิสมาชิก
ผู้มีเกียรติ ดังต่อไปนี้

สำหรับ ข้อ ๑. ข้อ ๒. ข้อ ๓. นั้น ขอประทานตอบรวมกันว่า รัฐบาลเคยทำ
ที่จะหาทางช่วยเหลือผู้ท้อ โทษไปแล้วในรูปของการออกกฎหมาย โดยมีหลักการตั้งที่ผ่าน
ผู้ตั้งกระทู้ถามมานั้นเหมือนกัน แต่แต่ละตัวก็ได้ดำเนินการต่อไปแต่อย่างไร ทั้งนี้เพราะ
เห็นว่ากระทรวงออกกฎหมายดังกล่าวไปแล้ว กฎหมายนั้นก็มีผลเพียง ไปรับรองฐานะของ
ผู้เคยต้องโทษว่าเป็นเสมือนผู้ไม่เคยต้องโทษเท่านั้น ผลอย่างอื่นก็ไม่เกิดขึ้น จะไปแก้
ความรู้สึกที่ถูกรังเกียจว่าเคยเป็นผู้ต้องโทษมาแล้วโดยอย่างไร การที่ทำงานของเอกชน
ตั้งข้อรังเกียจไม่รับเข้าทำงานก็เป็นไปตามนโยบายและเหตุผลของเขาเอง เป็นสิทธิ
อันชอบที่จะทำได้ เห็นว่ากฎหมายนั้นจะไปถึงกับเขาไม่ได้ ไปแก้ปัญหานี้ในเรื่องเหล่านี้
ก็ไม่ได้ ก็เลยจึงไม่ได้คิดที่จะนำร่างกฎหมายนี้ต่อไป ส่วนการสมัครเข้ารับราชการนั้น
นี้อยู่ที่ทางราชการว่ามีนโยบายที่จะไม่จำกัดสิทธิบุคคลประเภทนี้แล้วก็ไม่จำเป็นจะต้องไป
ออกกฎหมายเช่นนั้น เพียงแต่ว่าว่าแก้กฎหมายที่มีบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้สมัคร เข้า
รับราชการเลิกข้อจำกัดสิทธิเช่นนี้เสียบ้าง เช่นแก่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในส่วนที่ว่าด้วยคุณสมบัติของผู้สมัครเข้ารับราชการ ก็เห็นว่าเพียงพอและเหมาะสมกว่า

ส่วนกระทู้ถามในข้อ ๔. นั้น ท้าถามว่า จะให้แก้ปัญหานี้ที่พ้นโทษไปแล้วให้ทำงานทำ
โดยสะดวก และไม่เพิ่มความเครียดคนเป็นปรปักษ์ต่อสังคมและรัฐบาลตลอดเวลาโดยอย่างไร
นั้น ขอประทานกราบเรียนว่า ในขณะที่ผู้ต้องขังอยู่บนทางกรมราชทัณฑ์ได้ให้การศึกษา
อบรมในทางจิตใจในสำนึกในความผิด ในสำนึกในเคราะห์กรรมที่ได้รับ และได้ฝึกสอนให้
อาชีพที่คิดตัวซึ่งแล้วแต่จะถนัด และได้จัดไว้หลายแขนง ทั้งได้อบรมให้เป็นผู้ที่ทำงาน
โดยเฉพาะไปปรับปรุงช่วยงานฝึกวิชาชีพทาง เกษตรกรรมขึ้นหลายแห่งคือเป็น เกษตรกรรม
ภายนอก เรือนจำเพื่อใหญ่ของซึ่งนั้นคนเคยกับชีวิตภายนอกเรือนจำ ใหญ่กลับเขาสู่สังคมได้

สรุปแล้วนโยบายของรัฐบาลก็หนักไปในทางที่จะยอมรับซึ่งสอนให้ผู้ที่ต้องซึ่งให้โอกาสที่ช่วยตัวเอง
ได้ เป็นสำคัญเพื่อเวลาออกจากเรือนจำมาแล้วก็จะได้นำประกอบอาชีพช่วยตัวเอง ได้ เป็นหลัก

นายบุญ โรจนบุรณนท์ : กระทบขอประหาอีกกระทู้ที่ พชช. รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยได้ตอบไปแล้ว การที่จะออกกฎหมายให้การนิรโทษกรรมที่ใดต้องโทษ และ
รับกรรมไปแล้วนั้น กระทบคิดว่าน่าจะมียกเลิก ทหาไว้ว่าจะไม่มีผลก็ถึงที่ พชช. รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยได้กล่าวมาแล้ว เมื่อตะกั้นนี้ เพราะเหตุว่า การที่จะให้บุคคลที่ใดรับโทษ
ไปแล้วความโทษของเขาคงมีร่องรอยของการรับโทษอยู่ต่อไป ก็เหมือนกับว่า สังคมนั้น
เคยกแต่กันนั้นมันอยู่ตลอดเวลาไม่ยอมยกโทษให้ตกลงโทษคนนั้น บางทีในกระบวนการยุติธรรม
ของเราก็ปรากฏอยู่บ้างที่ไม่ได้ทำความผิดไป ก็ได้รับโทษกัน บางทีทำให้ด้วยความไม่เจตนา
หรือไม่ตั้งใจจะเป็นผู้ร้าย ก็โดนลงโทษไป เมื่อเป็นเช่นนี้ถ้าหากว่าเขาได้รับโทษานุโทษ
ไปแล้วพอสมควร ถ้าเขาได้รับโทษให้เขาไป เขาก็จะรู้สึกมีความภาคภูมิใจในตัวไม่มีปมด้อย
ถ้าหากว่าทางราชการไม่ยอมที่จะนิรโทษให้คงถือว่าเขาเป็นผู้ที่มี ความผิดคิดด้วยเหตุลอคชยคติ
เช่นนี้ กระทบคิดว่าจะเป็นเวลารวมคิดตัวกันไปเป็นเวลานานที่เกี่ยวข้อง กระทบคิดว่าถ้าหากว่า
ทางราชการจะได้ให้ความกรุณาแก่พวกนี้แล้วถึงแม้จะไม่มียกมากมายถึงที่ พชช. รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงมหาดไทยได้กล่าว ก็ยังมีผลในทางจิตใจอยู่ไม่น้อย เป็นความจริงที่ว่าเอกชน
จะจับหรือไม่รับบุคคลผู้พ้นโทษไปแล้วก็เป็นสิทธิของเขากฎหมายบังคับไม่ได้แต่ว่าในทางจิตใจ
นั้นกระทบรู้สึกว่าจะมีผล เพราะว่าเมื่อเวลาล่วงเลยไปเป็นเวลาพอสมควรแล้ว ความ
รู้สึกที่ว่าแก่เคยคิดจะรวางมันก็ค่อย ๆ จะหายไป หรืออย่างน้อยก็แก้ไขแล้วก็หมดไปแล้ว
ทางราชการได้นิรโทษให้แล้ว เป็นต้น ส่วนที่ท่านถามในการรับราชการนั้น รัฐบาลก็ไม่จำกัด
สิทธิและไม่จำเป็นจะต้องออกกฎหมาย เพียงแต่แก้กฎหมายที่พอเป็น กระทบไม่ทราบว่าเวลา
นี้ทางราชการได้แก้กฎหมายนี้ไปแล้วหรือยัง และปรากฏว่าผู้ที่ได้พ้นโทษไปแล้วนั้น ได้มี
โอกาสที่จะเข้ารับราชการต่อไปหรือไม่ และผลในด้านจิตใจ เมื่อบุคคลเหล่านั้นไม่รับ
ราชการแล้ว เป็นประการใด จึงอยากจะให้ทางราชการได้ประเมินผลในเรื่องนี้ให้ทราบด้วย
ส่วนข้อสุดท้ายที่ พชช. บอกว่าขณะนี้ผู้ต้องซึ่งที่อ้างถึงต้องซึ่งอยู่ ทางราชการก็ให้โอกาส
ศึกษาอบรมให้สำนึกถึงความผิดให้มีอารมณ์ดีให้พยายามงานวิชาชีพต่าง ๆ นั้น กระทบ

สงสัย เพราะว่าหลังจากที่ได้รับการยอมรับไปแล้วนั้น ผู้ที่รับการยอมรับและผ่านชีวิตของการเป็นนักโทษไปแล้วมิได้ประกอบอาชีพตามที่ได้รับการยอมรับมา มักจะไปทำอย่างอื่นและก็มีได้รับความช่วยเหลือเป็นส่วนตัวพวกที่มีฝีมือในการประภึษหรือในการผลิตสิ่งต่าง ๆ เมื่อออกไปทำเป็นชีวิตของเขาแล้ว พวงราชการก็ไม่ได้สนับสนุนในเรื่องการทำตลาดให้เขา ถ้าหากว่าพวงราชการจะไดสนับสนุนหาตลาดให้แยกบุคคลนั้น โทษที่ได้รับจากการยอมรับไปแล้วก็น่าจะเป็นการดี กระผมไม่ทราบว่าจะมีทางกระทรวงมหาดไทย หรือกรมราชทัณฑ์ได้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่โทษที่จะไปประกอบอาชีพโดยวิธีช่วยหาตลาดให้เขาได้หรือไม่เพราะการใด เพราะว่าทางที่จะให้เขาหาตลาดเอง ในขณะที่ไปอยู่ในกรมราชทัณฑ์นั้นผู้ลี้ภัยจะเป็นเรื่องลำบากอยู่เป็นอันมาก ขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีไกรฤกษ์ชี้แจงด้วย

นายบุญเพง ทองสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านผู้เป็นประธาน บัญหาในเรื่องที่ว่าออกกฎหมายไปแล้วก็จะ เป็นผลในทางจิตใจ เพราะว่าทางรัฐบาลเคยได้คิดและปรึกษาหารือกันเหมือนกับก่อนที่จะมาตอบกระทู้ถามนี้ จริงอยู่ผลในทางจิตใจนั้นมันอาจจะได้ แต่ว่าได้เฉพาะผู้ที่ต้องซึ่งแล้วก็ออกกฎหมายลงแล้ว เหมือนกับออกกฎหมายลงแล้วมันจะไป ดังเช่นได้เคยออกมาแล้ว เมื่อปี ๒๕๐๐ แต่ว่ามันก็ได้ผลจิตใจแต่เฉพาะ ตัวของผู้มันเอง ส่วนที่จะไปเป็นผลให้สังคมยอมรับรับรองว่าคนมี เหมือนกับไม่เคยต้องโทษเลยอย่างนั้นนั้นก็ไม่น่าและไม่ได้ เห็นว่าไม่มีทางที่อาจจะเป็นได้ แต่ว่าอย่างไรก็ตามไม่ได้คิดตกลงไปเลย รัฐบาลไม่ได้ตกลงไปก็ไม่เป็นประโยชน์ แต่ว่าที่ตอบกระทู้ถามมาแล้วเพียงแค่ว่าเคยรับเคยคำวิจารณ์แล้วก็เลิกไป แต่อย่างไรก็ตามเรื่องนั้นก็เป็นปัญหาที่จะต้อง ว่ากันต่อไปอยู่เหมือนกัน อันนี้ขอประธานทราบเรียนอย่างนี้ครับว่าประโยชน์ อาจจะเกิดขึ้นมาก็ได้ เพราะ เราเคยมีกฎหมายลงแล้วลงมาแล้ว กฎหมายอะไรหลายอย่าง และทางฉัยไทยซึ่งพังก่อนอยู่ ผู้ลี้ภัยว่าเรื่องที่จะทำให้อนเป็นคนดี โดยแสดงให้เห็นว่าไม่เคยเป็นคนต้องโทษนั้นเคยทำมาแล้ว นี่ประการหนึ่ง สำหรับในทางราชการนั้น ตัวพระราชบัญญัติที่ใช้อยู่ปัจจุบันนี้ตั้ง เรียกว่าระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้น ย่อมมันลงไปมากไม่เหมือนกฎหมายเมื่อก่อนนี้ กฎหมายก่อน ๆ นี้ปัญหาเรื่องคือโทษผู้ที่เคยต้องโทษมาแล้วจะขอกลับเข้ารับราชการน่ะยากที่สุด แต่ว่าตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนตอนหลัง ๆ นี้ยังมีโอกาสให้ ก. พ.

พิจารณาอีกครึ่งหนึ่ง แล้วก็การต้องโทษเกี่ยวกับความประมาทที่ตี หรือว่าต้องโทษเกี่ยวกับที่
ต้องจำคุกนะ แต่ว่าเป็นความผิดโดยไม่ได้เจตนา เป็นความประมาทอะไรพวกนี้ล่ะครับพวก
นี้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนก็เปิดช่องให้ ถึงที่ท่านสมาชิกผู้มิเกียรติดำเนิน
ทราบอยู่แล้ว แล้วส่วนที่ว่าการราชการจะเปิดให้กว้างขวางไปจนถึงว่าไม่เลือกบุคคลประ-
มาทไต่ถามควรจะเข้ามาอย่างไร เข้าใจว่าเฉพาะผู้ต้องโทษนี้ เนื่องจากว่าการรักษานั้นเป็น
เรื่องของส่วนรวม เป็นเรื่องของคนที่จะต้องเข้ามารับผิดชอบต่อบ้านเมือง ฉะนั้นการจำกัด
สิทธิเห็นจะต้องมีอย่างาง จะเปิดไปเสียจนหมด แม้แต่เป็นโจรติดคุกมาตั้ง ๕ ครั้งแล้ว หรือ
โกงเงินหลวงมาตั้ง ๕ ครั้งแล้วมากลับเข้ารับราชการ มาเป็นสมุหบัญชีอย่างนี้ กระทบก็
เข้าใจว่าทางรัฐบาลไม่ว่ารัฐบาลใหม่ก็คงไม่มีนโยบายที่จะแก้กฎหมายให้คน ประเภทนี้เข้า
มาเป็นข้าราชการ แต่อย่างไรก็ตามรัฐบาลที่ตอนนั้นเข้าไปมากแล้ว ส่วนปัญหาเรื่องอาชีพ
เมื่อผู้ต้องขังได้มีโอกาสฝึกในเรือนจำในขณะที่ต้องขังอยู่ แล้วก็ทางราชการได้ช่วยเหลือ คอย
ประคองไต่ถามปัญหาในเรื่องตลาคันนั้น เท่าที่กระทบทราบมา ไม่ได้มาร่วมกันเป็นก้อน เป็น
กลุ่มสำหรับบัญชีประเภทอาชีพ แต่ว่าถ้าคนถนัดในทางใหม่ก็ออกมาแล้ว แต่หากว่าอยู่ใกล้สถาน
ที่ของราชทัณฑ์เขาก็ช่วยเหลือ และจำพวกจักสานเมื่อออกจากเรือนจำมาแล้ว แต่ว่าอยู่ใกล้
ไนท์เรือนจำที่เขาไม่ติดลาคของเรือนจำชายเอง อะไรเอง ทางเรือนจำเขาก็ช่วย อันนี้ได้
ทราบมาหลายแห่ง และก็เท่าที่สอบถามกันตั้งกระทู้ถาม เขาก็แจ้งมาอย่างนี้ หัวของผู้ต้อง
โทษเองเมื่อออกจากเรือนจำไปแล้ว ถ้าหากว่าไปหางานทำไม่ได้ เขาก็มีสถานที่พักและ
ช่วยเหลือ ถ้าไม่มีมือในทางไหนเขาก็ให้ทำประคิมรัฐของสิ่งนั้น เขามาแล้วก็ส่งมาให้เรือนจำ
ส่วนที่จะไปหาลาคให้ว่า เขามลัดได้แล้วจะไปหาลาคขายให้ที่ไหนนั้น ความเป็นส่วนเป็น
สันนิบาการยลิตของผู้ต้องขังนั้นไม่มีพอที่จะไปหาลาค ก็เพียงแต่ช่วยรับมาขายให้ในร้าน
ของเรือนจำเรานี้และให้อยู่ในสถานที่ จนกระทั่งจะมีญาติมารับไป หรือจนกระทั่งไปหางาน
ทำได้หรือบางที่ทางหน่วยส่งเคราะห์ต่าง ๆ ซึ่งท่านผู้ตั้งกระทู้ถามท่านก็คงจะทราบก็เพราะ
ท่านเกี่ยวกับทางส่งเคราะห์หนักทำประโยชน์ไว้มาก หวังจนกระทั่งจะมีทางที่จะไปได้แล้ว
เรือนจำเขาก็ให้ไป ไม่อย่างนั้นเขาก็ช่วยเหลืออยู่ ขอประทานกราบเรียนท่านอย่างนี้ครับ

นายบุญ โรจนะบุรานนท์ : ขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้กรุณาให้

ความซัดเซบในเรื่องนี้เพิ่มขึ้น กระผมยินดีที่ท่านมองว่าส่วนการที่จะให้สังคมยอมรับประการใดสำหรับผู้ที่พ้นโทษไปแล้วนั้นไม่น่า เป็นแค่เพียงคาดคะเน กระผมรู้สึกว่าการที่ท่านไม่สามารถจะยืนยันได้ เป็นแค่เพียงคาดคะเนว่า จะมีผลในค่านี้นี้แล้ว ก็ว่าที่ท่านจะได้อธิบายให้ท่านที่ผู้มีความรู้ความสามารถของท่าน ได้ศึกษาวิจัยให้ชัดเจนว่า ถ้าหากว่ามีการนิรโทษผู้ที่ได้รับโทษไปแล้วนั้นจะมีผลดีประการใด ท่านว่าปัญหาที่เป็นปัญหาที่จะต้องแก้ไข แต่กระผมสนับสนุนท่านเองว่า รู้สึกว่าเป็นปัญหาที่จะต้องศึกษา แต่ว่าท่านไม่ได้ยืนยันอย่าง เด็ดขาด กระผมก็อยากขอท่านได้โปรดพิจารณา และให้การยืนยันอีกครั้งหนึ่งว่าปัญหาเรื่องนี้ไม่ใช่ปัญหาที่จะสืบไปโดยการทบทวนกรณีเท่านั้น แต่เป็นเรื่องที่ทางกระทรวงมหาดไทย และกรมราชทัณฑ์จะได้ศึกษาหาข้อดีข้อเสียให้แน่นอนยิ่งขึ้น และกระผมแน่ใจว่าจะมีผลดี ในด้านจิตใจของผู้ต้องหาที่พ้นโทษไปแล้ว ตามที่กระผมได้ถามและท่านได้สมมุติว่ากรณี ๕ ครั้ง แล้วจะมาเป็นสมมุติข้ออีกไม่ได้ กระผมไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้น กระผมหมายความว่าความว่าผู้ที่ได้รับโทษไปแล้ว ได้ศึกษาคิดพิจารณาไปแล้วแล้ว ในอีกระยะเวลาหนึ่ง สมมุติว่า ๓ ปี หรือ ๕ ปี เขาไม่ได้กระทำความผิดอีกแสดงว่าเขามีความประพฤติดีขึ้นแล้วนั้น น่าที่จะให้เขาทบทวนคดีในเรื่องที่ใดเคยทำผิดไปแล้ว ถ้าหากว่าเรากระทำผิดอีกก็ไม่ใช่ว่าจะได้รับการนิรโทษในเรื่องนี้แต่ประการใด เพราะฉะนั้นที่ท่านรัฐมนตรีตอบไปนั้น จึงฉลาดเฉลียว เพราะกระผมไม่ได้หมายความว่าเราจะให้นิรโทษแก่ผู้ที่ถูกจำคุกมาแล้วทุกคนไปที่ไหน ที่ออกจากเรือนจำ ส่วนในกรณีอาชญากรรมที่กระผมถามเรียนนั้น กระผมไม่แน่ใจว่าทางราชทัณฑ์ได้ให้ความสงเคราะห์แก่ผู้พ้นโทษที่ได้ออกไปแล้วอย่างแท้จริง ท่านมองว่ามีสถานที่พัก และช่วยเหลืออยู่แล้วต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านควรจะให้ตัวเลขและหลักฐานใดหรือไม่ ว่า มันเปลี่ยนวิถีอะไร ท่านมองว่าจะให้คนต้องโทษที่พ้นโทษไปแล้วศึกษาสั้อยู่ชั่วคราวระยะหนึ่งจนกว่า คดีของเขาได้พาดพิงมาหรือเขาไม่ทางที่จะช่วยตัวเองได้ แต่ในการที่อยู่นั้นเปลี่ยนวิถีนี้ทางราชการก็ยังมีได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือในด้านอาชีพแต่ละประการใด เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ถ้าหากว่าทางราชการจะให้ผู้ต้องโทษที่มีฝีมือไปรวมอยู่ในที่เดียวกัน ค่าเงินชีวิตให้เป็นกลุ่มเป็นก้อน ค่าเงินอาชีพที่ฝีมือของราชทัณฑ์ได้ออกไปแล้วนั้น เป็นที่นิยมชมชอบเป็นอันมาก ทั้งชาวต่างประเทศและคนไทยด้วยกันเอง น่าที่จะสนับสนุน แต่โดยข้อเท็จจริงแล้ว ผู้ที่

พันโทไปแล้วมีมือที่ ๆ นั้น มักจะไม่ได้มีโอกาสทำงานของเขา และมีมือที่ถือกรรมใบไม้ก็
สูญเปล่า ถ้าหากว่าเราจะได้ช่วยกันในเรื่องนี้ กระผมคิดว่าคงจะเป็นประโยชน์ในด้านการ
มีมือหรือการรูดเสากรรมในครอบครัว และกิจการที่จะช่วยไหม้รายได้เพิ่มขึ้น เพื่อที่จะช่วย
ครอบครัวของเขา และในเวลาเดียวกันสินค้ามีมือของผู้ไทยเหล่านี้เอง ก็เป็นที่นิยมใน
ต่างประเทศ ก็อาจจะเป็นทางที่จะนำเงินตราต่างประเทศมาได้ด้วยอีกทางหนึ่ง ขอคุณ

นายบุญเพง ทองสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านผู้เป็นประธาน
ปัญหาในเรื่องที่ว่าถ้าออกกฎหมายฉบับหนึ่งแล้วก็เป็นการทำให้คนวิเศษก็คืออำนาจในข้อที่จะ
เกี่ยวกับท้องหว่าท้องโฆ กังที่ผู้ตั้งกระทู้นั้น ความจริงปัญหานี้เมื่อรัฐบาลก่อน ๆ เคย
คิดไว้ และต่อมาท่านจะ ขอคุณท่านผู้ตั้งกระทู้ ที่ท่านผู้ตั้งกระทู้ยังมีปัญหาขึ้นมากทำให้รัฐบาล
นี้ต้องหยิบเรื่อง เกณฑ์ขึ้นมากพิจารณา ก็ไม่ได้ทิ้งไปหรอกครับ คำถามที่ท่านถามมานี้ ปัญหาที่
ท่านถามมานี้ ไม่ได้ทิ้งไปหรอก เมื่อตอบกระทู้ท่านเสร็จไปแล้ว ก็เจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจ
ในทางนี้เข้าเข้ามาดูหรือขอปรึกษาโฆอาจจะได้กรรม เรียนเชิญท่านเข้าไปด้วยอีก • ท่าน
ในการที่จะไปพิจารณาเรื่องนี้ เพราะกระผมก็คิดใจอยู่เหมือนกัน จริงอยู่กระผมก็ไม่ค่อยรู
นักละ เพราะเหตุว่าไม่ใช่ทวิราชการ แต่ที่สนใจเป็นอย่างยิ่ง ก็ขอขอบคุณท่านที่ได้ตั้งกระทู้
ถามมาในปัญหานี้ ส่วนปัญหาในเรื่องที่ว่าผู้ที่มีมือ พวกนี้ต้องชิงแล้วก็เมื่อเวลาออกมาแล้ว
มาลัดสินค้าได้ ใ้รับการสนับสนุนทางเรือนจำหรือกระทรวงมหาดไทยนั้นไม่เพียงพอให้
ที่กระทรวงมาแล้วก็เป็นความจริง มีอยู่แต่ไม่ได้เพียงพอหรอกครับ เพราะว่าท่านในทุกหน
ทุกแห่งก็ทำไม่ได้ แม้แต่ในกรุงเทพฯ นี้เองก็ทำกันเรียกว่ายังไม่สมบูรณ์ คือเป็นไปไม่พอกับ
คนที่จะเป็น อันนี้ก็ได้สอบถามทางอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ซึ่งเขาในว่าในปี ๒๕๑๕ ภายหลัง
จากงบประมาณนั้นผ่านไปแล้ว การจับในเรื่องนี้อาจจะจับส่วนตัวเลขต่าง ๆ ก็ช่วยเหลือ
อะไรไปแล้วเพียงใดนั้น กระผมไม่ได้เตรียมมา เพราะเหตุว่ากระทู้นั้นเป็นเรื่องนโยบาย
ปัญหาในทางกฎหมาย เพราะรายละเอียดต่าง ๆ ไม่ได้เตรียมมาด้วย ก็ขอตอบข้อซักถาม
เท่านั้น

นายบุญ โรจนบุรณนท์ : ในวาระที่ ๓ กระผมจะไม่ถามแต่จะขอขอพระเดช
พระคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นอย่างยิ่ง ที่ท่านยอมรับความจริงและ

ท่านยอมรับว่าจะได้นำเอาเรื่องนี้ไปพิจารณา ยังมีอีกสองข้อ โดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ถามให้ท่าน
แต่ท่านจะขอให้เจ้าหน้าที่คณะกรรมการต่อไปอีก และโดยเฉพาะตัวท่านเองก็ยังมีความ
คิดใจและสนใจในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้นท่านยังได้ยอมรับความจริงอีกว่าการช่วย
เหลือช่องทางราชการคอมพิวเตอร์ไทยไปแล้วในขณะนี้มันยังไม่พอ และยังไม่เหมาะสม จะให้
พิจารณาความเป็นไปได้ต่อไป กระผมขอขอบพระคุณพระคุณกระทรวงมหาดไทย และตัว
ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเอง และในโอกาสที่ท่านจะได้อภิปรายเรื่องที่จะ
กรมกรเรียนถามที่อีกครั้งหนึ่งนั้น กระผมคิดว่าบรรดาผู้ที่อยู่ที่ห้องจ่าอยู่ที่จังหวัดพิษณุ
ไปแล้ว ก็คงจะอนุโมทนาสาธุการ เป็นอย่างยิ่งและคงจะศุภคิสิริ เสรีรัฐนิบาลที่มีความเจริญ
วัฒนาการสืบไป ขอขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณ ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๓..... คุณพลานุก
มืออะไร

นางสาวชนวนา อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ บังเอิญว่าเมื่อได้ทราบ
กระทู้ของท่านสมาชิกคุณปุ๋ยแล้ว ก็ตั้งบังเอิญมีโอกาสคุยกับ ท่านอธิบดีกรมราชทัณฑ์ ถึง
เรื่องนี้ ท่านก็บอกว่า ซึ่งคิดนั้นจะกรรเรียน ก็คิดว่าคงจะเป็นประโยชน์กับท่านสมาชิกในที่
คือว่าทางกรมราชทัณฑ์ก็ได้นำมาสวัสดิ์ เพื่อให้ผู้ที่ได้รับการอภัยโทษ หรือว่าปลดปล่อยนั้น
ได้อยู่อาศัยแล้วก็มีการติดต่อไป ระหว่างที่เขายังไม่สามารถจะหางานหรือว่าหาที่อยู่อาศัย
นี้ได้ นอกจากนั้นแล้วก็ยังได้รวมกลุ่มขึ้นมือในการทำอะไรบางอย่างอยู่เวลานี้ประมาณ ๓๐ กว่า
คน ที่กรมราชทัณฑ์ดำเนินการเวลานี้ก็เป็นอย่างนี้ แต่ที่คิดนั้นเป็นห่วงเกี่ยวกับพวกที่ได้รับการ
ปลดปล่อยเวลานี้ก็มีจำนวนมากก็ได้สอบถามไปถึง เรื่องนี้พูดหาว่าได้มีการติดตามผู้ที่ได้รับ
ปลดปล่อยนี้บ้างหรือเปล่า ท่านก็บอกว่าท่านไม่มีกำลังพอ ไม่มีกำลังเจ้าหน้าที่ที่จะติดตาม
ที่จริงแล้วถ้าหากว่าได้ติดตามดูก็จะทราบกันว่าพวกนี้ไม่มีอาชีพ เป็นล่า เป็นเส้นหรือเปล่าถ้าหาก
ว่าเขาไม่มีแล้วก็ไม่ได้อยู่อาศัยเป็นหลักเป็นแหล่งแล้ว เขาอาจจะกลับมาประกอบกิจการก็ได้
ขอขอบคุณ

ประธานวุฒิสภา : คุณสุพรรณ ว่าอย่างไร

นายสุพรรณ พลกุล : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงเป็นเรื่องน่าฟังและน่า

แต่ไม่ขอความกรุณาให้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับ ขอให้ประธานสภาการศึกษาขอบังคับด้วยควม

ประธานวุฒิสภา : กรวย ฎกแล้ว ก็คงปฏิบัติเช่นนี้

ระเบียบวาระที่ ๓ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๐๑ พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ใช้ได้แล้ว ขอเชิญรองเลขาธิการวุฒิสภาอ่าน

ที่ ๘๘ ๐๐๐๗/๒๕๐๑๒

สภาผู้แทนราษฎร

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๐๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. ....

กรมเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมคำวินิจฉัยหลักการ และเหตุผลประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๐๑ (สมัยที่ ๒) วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๑ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. .... ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว มาเพื่อขออนุญาตวุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๖

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

(นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

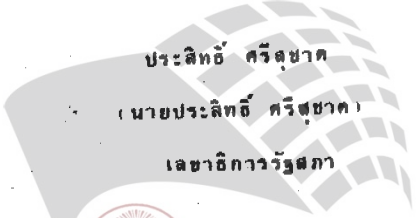
บันทึก

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑
พ.ศ. .... ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาเสร็จแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. .... ซึ่งมีนายส่งสุข ภักเกษม กับคณะ และนายวิรัช กฤษมาศ กับคณะ เป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕/๒๕๐๔ (สามัญ สมัยที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๔ ที่ประชุมได้รวมพิจารณา และลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวในวาระที่ ๒ โดยกรณาดิจการเต็มสภา และลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๑ และให้เสนอต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๐๔

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗

ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

พ.ศ. ....

หลักการ

ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม

พ.ศ. ๒๕๐๑

เหตุผล

เนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ เป็นการชักจูงลัทธิและเสรีภาพแสดงความคิดเห็น ของประชาชน ความระบอบประชาธิปไตยอีกทั้ง เป็นการชักจูงเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับปัจจุบันที่ว่า "บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์และกระดาษ" อีกด้วย ผลจากการมีประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าวทำให้ประชาชนถูกลิดรอน ถูกคุกคาม และมีอคติในการใช้สิทธิเสรีภาพ เป็นระยะเวลาอันยาวนานถึง ๑๗ ปี ทั้งแต่รัฐบาลในระบอบเผด็จการ มาจนกระทั่งปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นปากเสียง เป็นสื่อกลางนำข่าวสาร และวิพากษ์การไปสู่ประชาชนนั้น ได้รับความกระทบกระเทือน และถูกปิดปาก เป็นเวลาอันยาวนาน ไม่สามารถแสดงความคิดเห็น และนำข่าวสารที่แท้จริง ไปสู่ประชาชนได้ ขณะนี้เข้าสู่ยุคแห่งประชาธิปไตย จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องกำจัด สิ่งทีลิดรอนสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเสีย อีกทั้ง เป็นการสนองเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ จึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะออกเลิกประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ นี้เสีย

พันเอก สงวน คำวงษา

(รองเลขาธิการรัฐสภา รักษาราชการแทน

เลขาธิการรัฐสภา) : ขอประทานกราบเรียน เนื่องจากสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณา
ลงมติรับหลักการร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๓
ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ พ.ศ. .... และก็ได้เสนอญัตติสภาเพื่อพิจารณาตามรัฐธรรมนูญ
ต่อไป ขอความที่เสนอมาอันเป็นมติที่ซึ่งกระผมขอประทานกราบเรียนดังนี้

"ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๓
ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๐๑ พ.ศ. .... ซึ่งมีนายสงวน อภิโกศล กับคณะ และนายวิรัช
กฤษณะพงศ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ รวม ๒ ฉบับ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ ๕/๒๕๐๔
(สามัญสมัยที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๔ ที่ประชุมได้รวมพิจารณา และลงมติ
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาพระราชบัญญัติดังกล่าวในวาระที่ ๒ โดย
กรรมาธิการเพิ่มสภา และลงมติเห็นชอบในวาระที่ ๓ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณา
ต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๐๔

นายมารุต มุนาภา : หากประธานที่เคารพกระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ โดยที่กระผมได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยตรง โดยได้เคยเป็น
ผู้เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้ ตั้งแต่ครั้งสมัยวุฒิสภาแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓
เข้าสู่สภาในครั้งนั้น คณะรัฐบาลในขณะนั้นได้รับเรื่องไว้เพื่อพิจารณาถ่วง และก็ได้มีข้อเสนอ
สภาเป็นเวลาหนึ่งปีก็กลับเข้ามาสู่สภาในวุฒิสภาแห่งชาติอีกครั้งหนึ่งเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๐๔
โดยรัฐบาลได้เห็นความในหลักการอันนั้น แต่ยังไม่แจ้งวุฒิสภาในวุฒิสภาแห่งชาติได้มีเหตุผลอันที่สุด
ตามสภาพไปก่อนที่กฎหมายฉบับนี้จะไปเข้าชั้นเสนอต่อสภาในวุฒิสภาแห่งชาติ เมื่อกฎหมาย
ฉบับนี้ได้เข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรและมาสู่สภาชั้น กระผมจึงเห็นเป็นการสมควรที่จะพึงได้รับการ
สนับสนุนเพื่อความกระจ่างชัดในเรื่องนี้ กระผมใคร่จะขอกราบเรียนถึงที่มาของการควบคุม
อำนาจหนังสือพิมพ์โดยขอ การควบคุมอำนาจหนังสือพิมพ์นั้นได้พระราชบัญญัติการพิมพ์ ฉบับที่
พ.ศ. ๒๔๘๔ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้ด้วย โดยหลักการโดยย่อว่า ผู้ใดก็ตามเมื่อมีคุณ

สมมติครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดบัญญัติไว้ สามารถที่จะยื่นคำร้องขอเป็น บรรณาธิการ
 ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณาฯ หรือผู้ประสงคที่จะเป็นผู้โฆษณาและผู้พิมพ์ในสิ่งพิมพ์ฉบับที่จะยื่นคำร้อง
 ขออนุญาตจากเจ้าพนักงานได้ เมื่อบุคคลใดมีคุณสมบัติครบถ้วน เจ้าพนักงานมีหน้าที่ที่จะ
 ขออนุญาตให้กฎหมายฉบับนี้มีผลตั้งแต่วันที่ให้เจ้าพนักงานการพิมพ์มีหน้าที่คัด คัดกรองหรือห้ามไม่ให้
 พิมพ์สิ่งซึ่งขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีงามของประชาชนอีกด้วย นอกจากนี้
 ในภาวะที่ห้ามในเมืองตกอยู่ในสภาพสงครามหรืออยู่ในสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าอาจจะห้ามพิมพ์ที่
 หรือบิกรังหรือบิกรังนอกเขตเมืองได้ แล้วแต่กรณีซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ขออนุญาตหรือขออนุญาตได้
 มาในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ คือเมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ใ้ช้ออกประกาศ
 ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ คือฉบับที่ระงับโทษยกเลิกัน มีใจความโดยย่อว่ากฎที่ผู้ใดจะ
 ขออนุญาตออกหนังสือพิมพ์นั้น เจ้าพนักงานมีสิทธิที่จะขออนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้
 นี้เป็นการผิดแยกแตกต่างจากเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการพิมพ์ ฉบับที่ ๒๔๔๔ นอกจากนี้
 ยังไม่สอดคล้องกันอยู่ถึง ๔ ประการ หนึ่งมีโทษหนึ่งสิทธิหน้าที่การขออนุญาตต่าง ๆ ซึ่ง
 ขัดกันแต่ที่ส่วนใหญ่นั้นเป็นข้อกำหนดที่เข้าซ้อนกับบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญาและ
 ข่าซ้อนกับบทบัญญัติของกฎหมายอื่นอยู่แล้ว นอกจากนี้ยังมีข้อกำหนดที่นอกเหนือจาก
 ซึ่งเป็นการยากที่หนังสือพิมพ์จะ ใ้ช้ออกตามหน้าที่ของตนได้ และเป็นสิ่งที่เป็นไปได้
 เช่นข้อกำหนดที่ว่าหนังสือพิมพ์ขออนุญาตแล้วอันแสดงถึงความเสื่อมโทรมเลวทรามหรือผิด
 ร้ายในรัฐบาล กรม กอง ต่าง ๆ ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดของคณะปฏิวัติฉบับนี้
 หรือข้อความซึ่งมีลักษณะเสื่อมเสียศีลธรรมอันดีงามของประชาชน ซึ่งส่วนแต่เป็นข้อห้ามไว้
 และก็มีบัญญัติไว้ในกฎหมายแล้วทั้งสิ้น ภายเหตุผลและที่มาของกฎหมายฉบับนี้มีโทษ กิ่งที่
 กระบี่โคกรวมไว้แล้ว แต่ส่วนเหตุผลกระบี่เห็นว่าควรยกเลิกเสียเหตุผล ๔ ประการ
 ประการแรก ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เห็นชัดได้ว่า เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อ
 รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ โดยตรง ซึ่งบัญญัติไว้ว่าบุคคลทุกคนย่อมมีสิทธิเสรีภาพ
 ในการพูดการเขียน การพิมพ์ และการโฆษณา บทบัญญัติต่าง ๆ ที่ปรากฏตามประกาศของ
 คณะปฏิวัติล้วนแต่เป็นข้อกำหนดที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญมาตราที่หนึ่งสิ้น

เหตุผลประการที่ ๒ ประการของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ นี้ซ้อนทับบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งใ้บทบัญญัติไว้อย่างละเอียดรอบคอบ ถึงความผิดหลายลักษณะตั้งแต่ความผิดเกี่ยวกับองค์พระมหากษัตริย์ ความผิดที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งรัฐ และความผิดซึ่งหน้าประเภทหรือเปิดเผยความลับ รวมทั้งการเปิดเผยความลับในราชการทวย จึงไม่เป็น การสมควรอย่างยิ่งที่จะมีบทบัญญัติซ้อนกันเช่นนี้ นอกจากนี้ยังซ้อนทับบทบัญญัติของกฎหมายอื่น ๆ เช่นความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยศาลคดีเด็กและเยาวชนอีกด้วย

เหตุผลประการที่ ๓ หากเลิกไปแล้วปัญหาที่ทนายสมัชชฎีผู้เกี่ยวข้องอาจจะวิพากษ์ จะ มีมาตรการอันใดควบคุมวิชาชีพหนังสือพิมพ์ได้ กระผมเห็นว่าการพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๔๘ ซึ่งได้ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันตามที่กระผมได้กราบเรียนมาในตอนต้นแล้วขณมี หน้าที่หรือมีช่องทางที่จะควบคุมอาชีพหนังสือพิมพ์ได้ นอกจากนี้ยังอาจจะควบคุมได้ตามกฎหมาย ค่าง ๆ เช่นตามประมวลกฎหมายอาญา และกฎหมายอาญาในส่วนลักษณะอื่น ๆ ได้อีกหลาย ประการ ซึ่งเป็นกรเพียงพอแล้ว ปัญหาที่ทนายอาจจะวิพากษ์ว่าในทุกวันนี้ใ้มีหนังสือพิมพ์ บางฉบับใดลงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลจนเกินสมควรไป และใ้มีสิ่งพิมพ์เลวบางฉบับใ้ลง ข้อความในลักษณะเป็นการลามกอนาจาร ซึ่งอาจจะทำให้ทนายสมัชชฎีผู้เกี่ยวข้องวิพากษ์ว่า หนังสือพิมพ์ หรือสิ่งพิมพ์บางส่วนที่เป็นส่วนน้อยเหล่านั้นใ้มีปฏิวัติคนโดยไม่ชอบและไม่ มีกฎหมายควบคุมั้น กระผมขอกราบเรียนทวยความเคารพทวยว่าใ้มีประมวลกฎหมายอาญา และกฎหมายอื่นรวมทั้งพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๔๘ บังคับอยู่แล้ว แ่ถ้าหากว่าใ้มี สิ่งต่าง ๆ ไ้ปรากฏนั้นเป็นการปฏิวัติอันยอหยอนของเจ้าหน้าที่งานการพิมพ์และเจ้าหน้าที่งาน คำรวจโดยตรงซึ่งไม่ใ้วิพากษ์กฎหมายใ้มีอยู่

ส่วนเหตุผลประการที่ ๔ เป็นเหตุลในทางปฏิบัติ เป็นความรู้ลลของรัฐบาล มาตั้งแต่หลังกรปี ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ว่าประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ นี้เป็นบทบัญญัติที่ขัดต่อ เสรีภาพของบุคคลโดยตรง ทวยเห็นในทางปฏิบัติรัฐบาลทุกยุคทุกสมัยตั้งแต่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ เป็นต้นมาจนถึงรัฐบาลปัจจุบัน มีใ้แก่นบทบัญญัติว่าด้วยประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ มาใช้บังคับแก่นักหนังสือพิมพ์ประการใดในทางปฏิบัติ กฎหมายฉบับนี้ถ้าทวยยังคงไว้ก็หา ประโยชน์อะไรใ้ได้และเป็นการขัดต่อความยุติธรรมและเสรีภาพของประชาชนอย่างแท้จริง

นอกจากเหตุผลต่าง ๆ แลวกระผมคิดว่าไม่มีเหตุผลประการอื่น เลขที่ทนายสมัชชฎีผู้ เกี่ยวข้องใ้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะเหตุว่าเรามีกฎหมายอื่นควบคุมอยู่แล้วอาจจะ

มีบางท่านที่คิดว่าข้อตั้ง เกตหรือข้อ โศกแยง เกี่ยวกับหมพยัญญัติในมาตรา ๔ ที่ว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจำเป็นหรือไม่ที่จะคงเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายฉบับนี้ เพราะกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ยกเลิกแล้ว แต่กระผมเห็นด้วยว่าความเคารพว่าหมยพัญญูท่านนี้เป็นผู้คนที่พวกเราชอบที่จะ โศกภิปรายหรือหมยยกย่องในการพิจารณาในวาระที่ ๒ ในชั้นรรมนวิการ ซึ่งอาจจะ เป็นกรรมาธิการ เติมสภาหรือกรรมาธิการที่รับหน้าที่ไปพิจารณา เรื่องนี้โดยตรง ในชั้นนี้กระผมขอเรียนด้วยความเคารพว่า ถ้าวาทว่า ท่านสมาชิกผู้เฝ้เกียรติเห็นชอบด้วยกับความเห็นของกระผมแล้ว ข้อโค โปรครัมหลักการควย ขอขอบพระคุณครับ

นายชานนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายฉบับนี้ ถ้าใครค้านก่น่ากลัวจะเสียคน แต่ว่าในฐานะที่หมยร่วมฝักชอบ ก็อยากจะฝากข้อตั้ง เกต สิทธิเสรีภาพนั้น ทุกคนที่งปรารถนา แล้วสื่อมวลชนนี้โดยเฉพาะทั้งสื่อที่พิมพ์ไปรษณียอง และแม้ถือให้เป็นฐานันท์ที่ ๔ ทุกวันที่มีระเทศชาติทุกคนก็ยอมรับว่าอยู่ในระหว่างที่จะต้องปรับปรุง และแก้ไขและรักษาไว้ซึ่งเอกราชของประเทศชาติและชวยกันหนุนบำรุงประเทศชาติและประชาชนให้พ้นวิกฤตการณ์ด้วยดีด้วยดีคือในระหว่างที่เรากำลังจะโคประชาธิปไตย สมบูรณ์แบบมา เพราะฉะนั้นสิ่งใดที่จะยกเลิกคำสั่งของคณะปฏิวัติเก่า ๆ เสียก็เป็สิ่งอันไม่สมควร อยากจะฝากข้อตั้ง เกตว่า สื่อมวลชนนี้เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะ ส่ง เสริมระบอบประชาธิปไตยหรือระบอบหนึ่งระบอบใดโค เมื่อโคสิทธิเสรีภาพไปแล้ว ก็ชวยกันรักษาสิทธิและเสรีภาพอันนั้นไว้ไม่ว่าจะสื่อมวลชน การจะเป็สิทธิเสรีภาพของประชาชนทั้งชาติควยเพื่อไม่ให้ใครที่จะเอาอะไรมาครอบงำเสรีภาพของประชาชนให้เป็ไปตามอัคภพของเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญโคให้ไว้ เพราะทุกคนต้องการอิสรภาพ แม้แต่การประกอบห่ามหากินก็ให้เป็ไปตามเสรีภาพธรรมนูญโคชยนี้มีความสามารถมากคนที่แก้ครวจะโครับคอมแทน สิ่งที่ว่าโคตั้งใจลงไป ไม่โคจะให้ใครมายังคิดว่าแกจะต้องทำงานวันละ ๘ ชั่วโมงทุกคน ถ้าวัดในหัวแกโค ชยจะไม่แบ่งให้คนอื่นเป็นการขัดโคเสรีภาพของยังของธรรมนูญแล้วคงจะไม่มีใครที่จะชวยเสรีภาพทุกคนจนกระทั่งกระทั่งกระเ็ทอนสิ่งซึ่ง เป็แต่ การหลักการของประชาชนชาวไทย เชนพระพุทธศาสนา เป็ที่ศาสนาประจำชาติซึ่งมีการพูดกันถึงขนาดว่า ไปห้ามพูดไปเลยเฉย ๆ แล้วทำแล้วเอาชวให้กินแล้วยังต้องไปไหว้อีกหรือ วันนีว่างตั้งเขอะครวจะ

LIART

โลภความมาเลี้ยงกันในวัด ขณะที่ทุกคนหันหน้าไป ซึ่งอย่าให้กระแสมอกเสดที่ไหน กระแสม
 ทรามมาทางเหนือที่ใช้เสรีภาพกันจนเกินเป็นอันตราย เพราะฉะนั้นกระแสมก็หวังว่าสื่อ
 มวลชนที่รักและเคารพทั้งหลาย ก็ควรจะช่วยกันรักษาเสรีภาพไว้ คอนเสรีภาพที่กระแสมได้
 ก็เท่าใหม่ ๆ ซึ่งกระแสมไม่เคยได้ยินที่จะใช้กับบุคคลสัญชาติของชาติ เขาเจ้าเสด จอมแหง
 ปลิ้นปล้อน สิ่งทั้งนี้ให้เสรีภาพกันเต็มที่ นายทุนขุนศึกก็ศึกษา ของวาง พยายามที่จะปลุกให้
 แดกแยกของคนไทยทั้งชาติที่กระแสมไม่ใควาใกรกรับ ขอรองกราบ เอะกรับ ช่วยกันทั้งชาติ
 เสียทีเอะกรับ สมานฉันท์ความสามัคคีไม่ประเทศชาติรอด อย่าให้จะกองเสดเอกราชใน
 ทาง เศรษฐกิจหรือในทางปกครองในระบบประชาธิปไตยไปอยู่ในระบบอื่นเลย กระแสม
 พรอมสนับสนุนกับ กระแสมก็ไม่ชอบมากก็เสรีภาพ เช่น หนังสือพิมพ์ที่ควรออกได้แต่ที่
 อยากรจะปากออสองเกล็ดแก้วบรรพราพานสื่อมวลชนที่รักและเคารพทั้งหลายว่ากระแสมอยากได้
 ทานถึงสภาพหนังสือพิมพ์เหลือเกิน แล้วก็ควบคุมกันเอง จรรยาบรรณกันเอง ใครทำไม่ได้เรา
 ก็พยายาม กระแสมก็ไม่ได้ว่าไม่มีใบก็ มีก็และไม่มีก็ แต่ว่าก็เป็นส่วนมาก คนเราไม่ประเทศ
 ในชาติก็ยังมีคนที่และคนไม่มีก็ ในยุคโลกเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าเรามีสภาเห็นออย่าง
 สภาอื่น ๆ เขาควบคุมจรรยาบรรณ เช่น หมายความ เขาก็มีสภาควบคุมเขาเอง มี
 กรรมการควบคุมเอง พออีกเหมือนกันเพราะฉะนั้นสภาหนังสือพิมพ์เราอาจจะมีการรวมตัวกัน
 ทำกันเองขึ้น ใครทำนอกวิธินอกกรอบเราจักก็กันเอง ช่วยกันแก้ไขกันเองมีกระแสม
 จะเป็นคุณเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติมากแล้วก็ควบคุมปริมาณกันเองว่ามันแคไหนเพียงใด
 จะเหมาะสมแก่ของตลาดของเราอย่าให้จะกองประเทศเดี๋ยวมีฉบับเดียว เพิ่มอนอย่างอื่น
 เขาเลิกกับทานจะชอบอย่างนั้นหรือมีฉบับเดียว เป็นเสียงของรัฐบาลของเขา คนอื่นพิมพ์
 ไม่ใควอไม่ใควออย่างนั้นหรือกรับ ถ้าไม่ชอบอย่างนั้นช่วยกันรักษาเอาไว้อย่างนี้กรับ
 อยากรที่เป็นอยู่นี้กรับ เพราะฉะนั้นประโยชน์ที่จะได้มีก็เป็นประโยชน์ของประชาชน ทั้งชาติ
 กระแสมกราบเรียนด้วยความเคารพหนังสือพิมพ์ประชาชน เขาเชื่อต่อมากกรับอะไรที่ลงใ
 แล้วเขาเชื่อว่าจริง เราจะไม่เลี้ยงเกือบตายว่าไม่จริงเขาบอกว่าเป็นจริงเขาไม่หลงหรือ
 ต้องจริงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นทางออกอันหนึ่งที่เราจะช่วยกันแล้วกระแสมอยากจะกราบเรียน
 ในระบบประชาธิปไตย ขอสื่อมวลชนที่รักเคารพ สภาบัญญัติแทนราษฎรนี้เป็นสถาบันสำคัญ

LIRT

ของระบอบประชาธิปไตย ถ้าหากว่าที่สถาบันนี้ โคมัยให้ภาพพจน์เสียไปเสียแล้วละก็ระบอบประชาธิปไตยที่เราอาจจะลำบากและไม่ไปรอด เพราะฉะนั้นถ้าคนไหนไม่คิดเราก็พยายามแก้ไขและแนะนำเขาให้สถาบันสามารถเห็นที่คงอยู่ได้ แล้วประชาธิปไตยก็จะไปรอด ตัวอย่างง่าย ๆ กระทบเคยเป็นอยู่หนอย มีคนเขาไปถามว่า เอ๊ะทำไมผู้แทนจะคงอยู่กับจอจนยอมทนทำไม่ถึงจะต้องเป็นผักกั้ว ตามที่หนังสือพิมพ์เขาว่ากระทบกับอควาในสภาที่ต้องยกมือตามมติแล้วทีนั้นเขาไม่ไปเอาคนที่สภา เขาว่ากันในพรรคแล้ว พรรคตกลงอย่างไรมาในสภาเขาต้องยกมือต้องเป็นผักกั้ว ก็เขียนเป็นผักกั้วยอมทน จนกระทั่งภาพพจน์ประชาชนเห็นสภาผู้แทนยุคนั้นเป็นสภาผู้แทนที่ไร้ไม่ได้ ความจริงผู้เขียนก็รู้ว่าเขาเสร็จกันในพรรคแล้ว เขาเอากันในพรรคแล้ว มามติในนี้ก็ต้องยกตามนั้น ก็ต้องเขียนไปว่ายอมทน ผักกั้วภาพพจน์ของสภาผู้แทนก็เสียไป ทั้งนั้นและทั้งนั้นกระทบชอกช้ำใจแก่ตัวใครความเคารพว่าใครเสร็จภาพมาแล้วช่วยกันรักษาเสร็จภาพ ช่วยกันรักษาอิสระภาพ ช่วยกันเขียน รักษาสิทธิในชาติ ช่วยกันป้องกัน สิ่งใดที่จะเข้ามาทำลายเสร็จภาพ สิ่งใดที่จะมาทำให้อิทธิพลไทยแตกแยกกัน กระทบจะโหมพ่นสาธุ และกระทบพร้อมที่จะยกมือรับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ท่านที่รักและเคารพของกระทบช่วยไว้เสร็จภาพใหญ่เป็นประโยชน์ประเทศชาติ ขอขอบพระคุณรับ

ประธานวุฒิสภา : มีใครจะค้านจริง ๆ ไหมครับ เชิญคุณบุญชนะ

นายบุญชนะ อัดดากกร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่ค้านหรอกครับ จะขอเสนอข้อสังเกตบางประการ ถ้าจะโปรดอนุญาต

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

นายบุญชนะ อัดดากกร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ตรวจร่างกฎหมายที่นายสมาชิกวุฒิสภาท่านราชบุรุษแล้ว หลักการใหญ่ ๆ ก็มียุติว่า จะให้เลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๖ โดยมีเหตุผลว่าขัดกับเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ ๒๕๑๓ ถ้าพิจารณาในแง่กฎหมาย กระผมก็เห็นด้วยกับคุณมารุต ซึ่งในหมอบุญคดีของรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๐ ได้บัญญัติไว้ชัด เพราะฉะนั้นกระผมก็เห็นว่าในทางกฎหมายไม่มีปัญหาอะไร เราควรที่จะเลิกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้เสีย เพราะในวรรคสามของมาตรา ๕๐ แห่งรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ว่า "การปิดโรงเรียนหรือห้ามทำการศึกษาเพื่อม็อบรอนเสร็จภาพตามมาตรานี้ จะกระทำมิได้"

เว้นแต่คำพิพากษาถึงที่สุดให้ปิดโรงพิมพ์หรือห้ามทำกิจการพิมพ์" ในประกาศของคณะปฏิวัติ
 ฉบับที่ ๑๑ นั้น ได้มีบทบัญญัติกำหนดให้ยกหนึ่งสี่ฉบับและทำลายเสียและกักเก็บคืนไว้โดย
 ดำเนินการตามขั้นตอนที่ไว้ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนั้น ที่นี้ถ้าเราตรวจดูประกาศของ
 คณะปฏิวัติฉบับนั้น เราจะพบว่าความมุ่งหมายของการออกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนั้น
 คือ ฉบับที่ ๑๑ นี้ กระแจะชกรบวเรียนหาหลักเล็กน้อยเพื่อความเข้าใจของท่านผู้ที่เกี่ยวข้อง
 ทั้งหลายควยาทำใจออกประกาศฉบับนั้น โดยการเสนอข่าวและบทความในหนังสือพิมพ์
 และบางฉบับ ได้เป็นไปในลักษณะที่ไม่สมควร เรายังบางกรณีเป็นการกระทบกระเทือน
 พระบรมเชษฐาธิราช และในบางกรณีเป็นการส่งเสริมให้เกิดความหลงเชื่อในนิยมในลัทธิ
 คอมมิวนิสต์ อันมุ่งหมายของประกาศคณะปฏิวัติอยู่ที่ตรงนี้เป็นหัวใจของความมุ่งหมายของ
 ประกาศฉบับนั้น นอกจากนั้นอีกกำหนดไว้ควยาขอความซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดความนิยม
 ในลัทธิคอมมิวนิสต์ หรือพอเห็นใจว่าเป็นกลอุบายของคอมมิวนิสต์เพื่อก่อความหรือบ่อนทำลาย
 ความมั่นคงของประเทศกำหนดหนังสือพิมพ์ลงข้อความอย่างนี้แก่หัวหน้าฝ่ายบริหาร โดยไม่ต้อง
 มีลัทธิขึ้นถึงโรงพิมพ์ถ้าหาไว้หนึ่งงานจำนวนหนึ่งอันมาจัดเก็บ หรือยกหนึ่งสี่ฉบับหนึ่ง
 ทำลายเสียหรือส่งมอบในอนุญาตพิเศษโดยไม่ยกและบรรณาธิการ หรือเจ้าของหนังสือพิมพ์นั้น
 เสียกักไว้ อันนี้เป็นการยืนยันอยู่ว่า ความมุ่งหมายของประกาศฉบับนี้มุ่งถึงเรื่องการ
 ปกครองและการเมืองเป็นสำคัญ ไม่มีความประสงค์จะให้หนังสือพิมพ์ เป็นเกราะมือของ
 ฝ่ายคอมมิวนิสต์ที่จะตั้งประเทศชาติของเราไปในทางที่เป็นการเสียหายแก่เอกราชอธิปไตย
 ของเราเมื่อพิจารณาในแง่แล้ว ถ้าเราเลิกประกาศฉบับนี้เสีย เราก็ต้องขึงระหวาง
 หางโคและหางเสียวจะเป็นอย่างไร ถ้าเราเลิกประกาศฉบับนี้เสียแล้ว เขาประเทศชาติ
 ของเราไม่เสี่ยงภัยแก่เอกราชอธิปไตย ก็ไม่เป็นการเหมาะสม กระแจะใดใครกรวณเรื่องนี้อยู่
 เป็นอันมากได้กำหนดระบอบบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ฉบับที่ พ.ศ. ๒๕๕๕
 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ๆ มา ก็เห็นว่าถ้าเราเลิกเสียเราทำไม่ได้ เพราะขัดกับรัฐธรรมนูญ
 ถ้าเราจะให้ลงไว้ ก็รู้สึกว่าไม่เป็นผลดี แต่อาจจะว่าไม่ถึงจะลงไว้ก็ไม่เป็นผลอะไร เพราะไม่
 ขัดกับรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นแม่บทใหญ่เสียแล้วขอไม่มึผล ความกฎหมายตราบัญญัติป้องกัน
 การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ พ.ศ. ๒๕๕๕ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ๆ มาได้บัญญัติไว้ว่า

การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์นั้น คืออะไรบาง มันเป็นเรื่องที่ทำลายศาสนา เป็นเรื่องที่ทำลายสถาบันพระมหากษัตริย์ เป็นเรื่องที่พยายามเปลี่ยนแปลงระบบ เศรษฐกิจของประเทศ โดยวิธียกเลิกกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินบางประการ ตลอดจนวิธีการที่จะเข้ามาเป็นเจ้าของใหญ่ในประเทศของเรา โดยวิธีการปฏิวัติ นี่เป็นความมุ่งหมายที่เขียนไว้ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เขียนไว้ชัดเพราะฉะนั้นกระผมโคตรวางจุกให้พิจารณาเห็นว่าถึงแม้เราจะเลิกประกาศ คณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ นี้แล้ว พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ยังคงอยู่ ถ้ารัฐบาลสามารถบังคับการให้ไปไม่ได้ตามนั้น การเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ก็เป็นผลเสียหลายอย่าง ใดในทางการปกครอง และความปลอดภัยของชาติบ้านเมือง กระผมจึงเห็นว่าสภานี้ควรจะรับหลักการได้ ขอขอบพระคุณ

นายอุทธรณ์ พลกุล : ทานประธานที่เคารพ ผมสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ และก็ขออธิบายในส่วนซึ่งยังไม่เห็น ผู้หนึ่งผู้ใดได้กล่าวไว้ ประการแรกก็คือ เจตนารมณ์ของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้มีไม่อย่างที่ท่านสมาชิกผู้เกียรติได้แถลงเมื่อสักครู่คณะปฏิวัติได้ออกประกาศฉบับนี้ ออกมาด้วยเจตนารมณ์ประการเดียวก็คือการปิดปากหนังสือพิมพ์ไม่ให้ใส่สิทธิเสรีภาพอย่างเที่ยงธรรมหรืออย่างตรงไปตรงมา การที่แบบกรมเรียนครั้งนี้ เนื่องจากมีข้อเท็จจริงประกอบหลายประการ ประการแรกคือในวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้มีการจับกุมกวาดล้างนักการเมือง ประชาชนทุกอาชีพ และนักหนังสือพิมพ์ด้วยหมายการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ คือที่แน่นอน อันนี้ ก็หมายความว่าประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๗ นี้ออกภายหลังการจับกุม ๗ วัน คือประมาณวันที่ ๒๒ หรือ ๒๓ ตุลาคม ในทกเดียวกัน เมื่อจับกุมแล้วคณะปฏิวัติเกรงว่า ผู้ที่ทานจับกุมมานั้น เมื่อนำตัวไปปากข้างศาลภายใน ๗ วันแรกก็จะร้องจนว่า ถูกควบคุมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทานจะฟ้องอย่างไรจึงจะไม่ให้พวกเหล่านี้ร้องจนว่า ไม่ได้เป็นคอมมิวนิสต์หรือร้องว่าได้รับการปฏิบัติไม่เป็นธรรม ทานก็ออกประกาศคณะปฏิวัติฉบับหนึ่งไม่ให้มีการปากข้าง คือประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่กล่าวไว้ให้ควบคุมผู้ต้องห้ามการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ตลอดระยะเวลาที่มีการสอบสวนก็คือหมายความว่า ไม่ให้เอาตัวไปศาลนั่นเอง ทั้งนี้เมื่อไม่เอาตัวไปศาล ผู้ต้องหาที่ถูกกักขัง ถูกควบคุมในครั้งกระนั้นจะฟ้องอย่างไร ก็อาจจะ

ให้ชาวแก๊งสี่พิมพ์ ท่านจึงได้ออกกฎหมายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ เพื่อที่จะให้
 ปกติหนังสือพิมพ์ท่าน เชื่อว่าจะต้องให้ความเป็นธรรมแก่ของหาเหล่านั้น และในที่สุดก็ได้มี
 การปิดหนังสือพิมพ์หลายฉบับ แล้วก็กวาดค้อนนักหนังสือพิมพ์อีกหลายคน เพื่อเอามา
 ควบคุม ที่นั่นผู้หาอยู่ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติใ้บอกป่าวว่า เป็นการป้องกันชาติ ศาสนา
 พระมหากษัตริย์อะไรนั้น ถูกเป็นอุบายการฉ้อสูงส่งและน่าเกรงขามนี่คือ แต่ความจริง
 คนเหล่านั้นไม่ได้ไปทำลายอะไรเลย ผมจะกราบเรียนถึงประเด็นการสอบสวนสักเล็กน้อย
 พอประกอบการอภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ การสอบสวน บางคน ๔ ปี
 บางคน ๒ ปี บางคน ๘ ปี สอบสวนอัยการช่อพ้อ ช่อแม่ม ช่อคิ้วแล้วก็ทำอะไรบรมฉ้อฉลการ
 หนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง ขณะนั้นก็ทำหน้าที่หนังสือพิมพ์ข้างนอก มิได้เป็นสมาชิก สถานันุกจับ
 ครั้งแรกถามถึงช่อคิ้ว ช่อพ้อ ช่อแม่ม แล้วตีหยุดไปอีก ๔ ปี แล้วก็เรียกมาสอบสวนใหม่
 ถามว่ารัฐธรรมนูญที่เราจะออกนั้นคุณมีความเห็นอย่างไรบ้าง ถ้าหลักการอย่างนี้จะเห็นด้วย
 ไหม ท่านเข้าใจใหม่ว่า ศิลปะคืออะไร ขอให้อธิบาย นี่หรือที่เรียกว่าการกระทำอันเป็น
 คอมมิวนิสต์ นี่หรือที่เรียกว่าเป็นการกระทำที่ไม่รักชาติเอาเขาไปขังแล้วก็ตัวคนจะรู้ด้วย
 แล้วในที่สุดคุณหาเหล่านั้นก็ไปร้องทูลศาลสถิตยุติธรรมว่า ถัดควบคุมโดยมีข้อควบคุม
 กฎหมาย ในที่สุดศาลฎีกาก็บอกว่าเป็นชอบ แล้วต่อมา จึงได้มีการแก้ไขกฎหมายในปี ๒๕๒๒
 ให้ควบคุมได้เป็นระยะ ๓๐๐ กว่าวัน หรือ ๑๐๐ กว่าวัน นั้นเป็นรายละเอียด ซึ่งเป็น
 กฎหมายซึ่งไม่เป็นธรรม ผมได้กราบเรียนให้เห็นว่า ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ควรจะ
 ยกเลิกนานแล้ว ทั้งไว้ก็คงมีการปฏิบัติ และนอกจากนั้น ยังทำให้เกิดการอดเวงสับสนชั้น
 ไนวงการหนังสือพิมพ์อย่างยิ่ง ไม่มีประเทศไหนได้เคยกระทำมาเลย มีการขายหัว
 หนังสือพิมพ์ จนกระทั่งสุดท้ายราคาลดถึง ๕ แสนบาท ที่ออกหนังสือพิมพ์ไม่ได้ แต่ความจริง
 ออกได้ ควบคุมการวิ่งเต้นเอาเงินไปให้เจ้าหน้าที่บ้าง ขอหัวกับบาง และในที่สุดวงการ
 หนังสือพิมพ์ก็เกิดความอดเวงสับสน แทนที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมตรงไปตรงมา
 ก็หันเข้าไปประจบผู้มีอำนาจก็มี และก็ทำให้หนังสือพิมพ์เสื่อมโทรมลง เนื่องจากเขาไม่
 สามารถที่จะปรับตัวหรือพัฒนาตัวเองอย่างอิสระชนใด ผมก็กราบเรียนสั้น ๆ และสำหรับ
 ท่านสมาชิกท่านแรก ๆ ที่ได้กล่าวให้โอวาทหนังสือพิมพ์ในฐานะที่เป็นสมาชิก และเป็น

ประกอบวิชาชีพด้วย ก็ขอขอบพระคุณ ในการที่จะให้หนังสือพิมพ์ได้สิทธิเสรีภาพ และใคร่
ขอเรียนว่า การที่เราจะให้โอวาทที่ดี ๆ แก่ใครทั้งนั้นก่อนอื่นเราจะต้องให้โอวาทแก่เรา
ก่อน และคนอื่นจึงจะฟังได้ ขอขอบพระคุณ

นายคุณฤๅณ ระนอง : ท่านประธานที่เคารพ สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม คุณ
ณ ระนอง กระผมใคร่ขอเสนอว่า เพื่อให้เกิดพุทธศตและมีวิจารณ์ของ ส.ว. นี้เวลา
เสนอกฎหมายพิจารณา ถ้าหากท่านเลขาธิการเวลาอ่านบันทึกไต่ถามแจ้งผลการลงคะแนน
ของสภาผู้แทนราษฎร ตลอดจนการพิจารณาว่ากฎหมายฉบับนั้น ๆ ได้พิจารณาแล้ว
โดยกรมการฯ เพิ่มสภา ให้สภานี้ทราบด้วยก็ครั้งรับโดย เฉพาะอย่างนี้ขอรบกวนการ
พิจารณาตั้งแต่กระผมทราบเรียน เมื่อก่อนของตัวร่างกฎหมายฉบับนี้ รวมทั้งกฎหมายฉบับอื่น ๆ
ที่จะเสนอนี้ด้วย ที่กระผมเสนอนี้ กระผมมีประสบการณ์ ซึ่งขอประทานโทษจะไม่อ้างแต่
มาอ้างนี้ว่า มีกฎหมายบางฉบับที่เราได้ขยับกันไป แต่ทั้งเรื่องเมื่อกระผมออกไปคุยกับเพื่อน
สมาชิกหลายท่าน กระผมได้แจ้งผลของการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ให้ท่านฟัง ท่าน
เพียงแต่บอกว่า เหนอ นะครับ เหนอ มันหมายความว่าอย่างไร กระผมก็เข้าใจว่า
หมายความว่าท่านไม่ทราบ ที่กระผมเสนอนี้ เพื่อขอไปปรึกษากับผู้พิจารณาด้วย โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง กฎหมายฉบับนี้กระผมสนับสนุน เพราะว่ามันควรจะกระทำตั้งแต่ ๔๐ กว่าปีแล้ว
เมื่อครั้งเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ โน้น ซึ่งเราได้รับเสรีภาพทุกอย่างไว้
ขอขอบคุณครับ

นายบุญชนะ อัคราการ : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
คือคุณอุทธรณ์ได้ ขอประทานโทษที่คำถามเลยบอกว่ากระผมไม่ได้พูดความจริงหรืออะไร
ท่านเองนั้น เกี่ยวกับเรื่องประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๗ นั้น สอกราบเรียนว่า ที่กระผม
ทราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ ได้อ่านจากตัวหนังสือของประกาศ เพราะฉะนั้นขอให้เป็นขอเท็จจริงซึ่ง
ปรากฏอยู่ในประกาศนั้นแล้ว กระผมไม่ได้ตอบเต็มอะไรแต่ท่านพูดว่า ท่านได้เลาถึงเรื่อง
ประสบการณ์ของท่านเกี่ยวกับ เรื่องที่ตำรวจจับกุมบุคคลต่าง ๆ นั้น เป็นเรื่องขอเท็จจริงครับ
ส่วนกระผมเวลานั้น เป็นเรื่องขอกฎหมายครับ เพราะฉะนั้นขอที่ประชุมได้ โปรดเข้าใจด้วย
ขอบคุณครับ

LIRT

ประธานวุฒิสภา : ก็รู้สึกว่ามีใครค้านอย่างจริงจัง เพราะฉะนั้นถ้าไม่ขัดข้อง
อย่างไรผมขอเสนอให้ลงมติเสียเลย ท่านผู้ใดเห็นด้วยที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ ใดโปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๕ คน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรด
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

นายป๋วย ใจนะบวรานนท์ : ท่าประธานที่เคารพ กระผมขอประธานเสนอ
ผู้ศึกษา ขอให้สถานที่พิจารณาในวาระที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไปในวันนี้

ประธานวุฒิสภา : สำหรับเรื่องพิจารณาเพิ่มเติมนี้ ผมเห็นจะต้องขอให้
ขอบังคับ

ข้อ ๘๗ การพิจารณาในวาระที่ ๒ ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ โดยคณะ
กรรมาธิการที่สภาตั้ง หรือกรรมาธิการเพิ่มเติม

ท่านปกติ ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโดยคณะกรรมาธิการที่สภาตั้งการพิจารณา
โดยกรรมาธิการเพิ่มเติมสภาจะกระทำใดเฉพาะในกรณีมีความจำเป็น ที่จะต้องตรา
พระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยฉับพลันทันทีต่อสถานการณ์ และที่วาระสามนี้เกี่ยวกับเรื่องนี้
นี้รับเราวางข้อบังคับกันไว้อย่างนี้ ก็เห็นจะต้องทำตามข้อบังคับ

นายसानนท์ สายสว่าง : กระผมขอเสนอกรรมาธิการสามัญผู้ถูกการปกครอง
(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มี เป็นอันว่ามติของสภารับหลักการ ๗๕ เสียง ไม่เห็น
ชอบด้วย ไม่มี ก็เป็นอันว่ามติของสภาก็รองรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ อันก็
คือไปก็คือว่า ส่งคณะกรรมาธิการการปกครองพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน
๗ วัน ตามข้อบังคับ ข้อ ๘๘ ก็ถือตามที่ผมเรียนนี้ เป็นอันว่าวันนี้เห็นควร
เพียงเท่านี้ ขอขอบพระคุณครับ

LIRT

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

สนอง อภัยวงศ์
 ไสว ควบมณี
 ทวี ศุภระวินช
 วินัย ทองลงยา
 เกษร บุญฤทธิ
 เสนาะ เอกพจน์
 สามนต์ สายสว่าง
 เสนอ บุญเกียรติ
 คุณภี ณ ระนอง
 สุวचना เพชรทองคำ

ธนู บุญรังค์
 สิบสุชัย ชีตต์ชัย
 เปรมจิต บุญตลอด
 พิลาศ จารุณี
 สมศรี ใจอกภอม
 สมชาย กวาทุม
 สายสุนีย์ พันธนะ
 ประเสริฐ ปันสิน
 วัชรนี ชันธิโรติ
 กัลยา สาราตุสิทธิ์
 ชุษา ชูหมั่นพิศ
 มาลี อำไพคำเสี
 เวณู ยรรยง
 ลัดดาวัลย์ มิตรโสภาศิริ
 วัฒนา สัตยเกียรติกิจ

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๑๔

สภารับรองในคราวประชุม
 ครั้งที่ ๘/๒๕๑๔ (สามัญสมัยที่สอง)

สุชนัน จิตรภักดิ์
 หัวหน้างานรายงานการประชุม

ไพโรจน์ อัมพรประภา

หัวหน้ากองการประชุม

พ.อ. สมชวน คำวงษา

เลขาธิการรัฐสภา

จิตติ คิงศกัทัย
 ประธานวุฒิสภา

